

НЕДІЛЯ 18-а ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА**Гл. 1.**

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих Літургій – шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах не забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімося і зати, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням.

СВЯТО ПОКРОВИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ у суботу 14 жовтня. Богослуження: 9:00 година ранку Утреня, а Свята Літургія о 10-й годині ранку. Свята Літургія о 7-й вечора не відправиться.

ВЕЧІРНЯ у суботу 14 жовтня о 6-й годині вечора.

У НЕДІЛЮ 22 ЖОВТНЯ у Домі Української Молоді, з початком о 2-й годині пополудні, відбудеться відзначення свята Покрови. Буде святочна промова з наміченою програмою.

НАША ПАРАФІЯЛЬНА БІБЛІОТЕКА, з багатьма книжками на релігійні теми, міститься в підвалу храму й відкрита неділями по обох Святих Літургіях.

КООРДИНАТОР МОЛОДІ. В нашій парафії, починаючи з цим місяцем, маємо координатора молоді й ним є Оксана Мащак. Їй завданням є організувати й працювати з молоддю. Нам потрібні голоси й думки нашої молоді, що до справ нашої парафії, а також їхні сугестії та поради. Першу зустріч молоді 15+ років плануємо зорганізувати на неділю 29 жовтня на 5 годину вечора. В цій справі числимо на сильну підтримку батьків. Хто готовий допомогти в цій справі, або має поради чи сугестії, нехай зголоситься до Оксани на тел. 780-719-2272, або на: О.М. jessica@hotmail.com. Будемо дуже вдячні.

ПРИБУТКИ Й ВИТРАТИ. В минулому місяці в нашій парафії прибутків було 9,966.00 дол. (з таці 9,266.00 дол., а з особистих пожертв 700.00 дол.). Витратів було 11,802.97 дол.

ПОЖЕРТВИ. **На загальні церковні потреби:** 1,000,00 дол. з заповіту бл.п. Марії Романків; 300.00 дол. Орест і Зоряна Ґрох з нагоди хрестин сина Антона Ореста; **На патріарший фонд:** 200.00 дол. д-р Богдан Медвідський. Жертводавцям щиро дякуємо.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ. **Понеділок(9):** 10:00 година ранку подячна Свята Літургія

Вівторок(10): + Ганна - Василь Тищук; **Середа(11):** в намірі дародавця - Роземарі Ножак

Четвер(12): в намірі дародавця - Роземарі Ножак; **П'ятниця(13)** в намірі дародавця – Р. Н.

Субота(14): Свято Покрова Пресвятої Богородиці. Богослуження, як подано вище

Совість – це те переконання, що Бог – добрий, сотворив людину з любови й дав їй серце й свобідну волю – аби вибирати добро, а зло уникати. Тут уся вершина морального багатства людини. Совість виховується, ублагороднюється переконаністю за моральними принципами. Совість треба самому собі управильнювати, а вона та снага дана кожній людині, що має ублагороднити людське сеце й волю.

Саме раціональне знання правд, законів та життєвих принципів, ще не виховує сумлінної особистості. Людина не лиш розум, вона також серце, воля й почуття. Крім розуміння й логічного аналізу добра й зла – людина потребує мати відчуття добра і зла. Відчуттям чесноти й гріха, правди й брехні, - виробляється переконаність добра й зла, а це й є сумління людське, яке стає природним правилом життя й поведінки та моральних дій людини. А так вироблювана совість стає світоглядом – тим життєвим дороговказом.

Крім цього природного, чисто людського підґрунтя, що є особисте переконання, усвідомлення – совість виховується при допомозі засад християнської моралі. Божі заповіді та Євангелія прийняті, з переконанням, пережиті, собі усвідомлені є найвищим мотивом людської многогранної поведінки. Тому їх треба конечно завчити.

Релігія – поєднання людини з людиною, а головно, з Богом – любов'ю. Плекати совість – це те саме, що розвивати вроджену кожній людині релігійність. А усвідомлена і пережита християнська, об'явлена релігія – найкраще знаряддя для виховання правильної сумлінності.

Тим то природна релігійність іде в парі з природним, людським вихованням чистої совісті. Кожна людина повинна правильним відчуттям – зла і добра – виховувати свою чисту, ясну, зрівноважену, спокійну совість. Інакше, то вона буде неустанно обтяжувати, втрачати свою совість, а то й її топтати, вбивати, а тим самим стане несовісною, втратить свою честь і стане сама собі противною.

Совість – немислима без постійного нагромадження інформацій, добрих ідей, що містять у собі благородну людську поведінку. Головно треба збагачуватися любов'ю й постійно розвивати в собі прагнення услужності та взаємної допомоги, а також треба навчитися відчувати відразу і непримиримість до призирства, насильства, користоловства, самолюбства, лінивства, дармоїдства. Потрібна також глибока повага для старших.

Ублагороднення витончення сумління починається від самих початків. Треба, отже, старатися, щоб уже змалку формувати сприйнятливність навколишнього культурного й морального світу – плекати здатність до переживань, емоційну чутливість, сердечність і одночасно почуття людської гідності. Таким робом глибоко утверджується в серці дитини – повага до людини, як вищої цінності, щоб уже з дитинства людина була – другом товаришем, братом для іншої особи.

Добре вихована совість – спокійна, вона не судить нікого. Вона – здатна й в інших добачати добро, то ж не щадить похвал іншим – вона вдячна й доброзичлива. Вдячність – спосібність добачати добро в інших.

А похвала за добрий вчинок – назвичайно приваблива. Всяке схвалення добра дуже заохочує до чесної поведінки. Схвалення висловлене священиком, учителем, батком-матір'ю підносить дитину у власних очах, утверджує в ній упевненість ціннощів добра. Однак, коли хтось шукає лише похвал, і занадто радіє похвалою, то вже знак гордості. Справжній християнин чинить добро заради добра, а не заради людського признання. Християнин чинить добро з мотивів релігійних, аби приподобатися Богові, бо його воля – добро найвище. І вона каже любити всіх людей, як самого себе, а Бога понад усе в світі – цілим серцем, з усіх сил.

/«Сила Хрищення»/

